

тонове, в която особено характерно е неаполитанското жълто и мекото очертаване на петната, получено от разливането на глазурата. При подглазурното рисуване върху ангоба тоналностите са различни, петната и линиите имат категорични очертания.

Пепа Величкова използва с голямо разнообразие богатите възможности и на двете техники, създавайки характерни за всяка от тях произведения. Художничката покрива стените на съдовете със свободно писани цветни мотиви в нежни леки тонове, от които особено типично е розовото; намира разнообразие в играта с плътността и транспарентността на тона. Тя рисува с петно, като конкретизира върху него със свободна линия формата, без да го контурира. По този начин линията запазва своята самостоятелна графична стойност. С тази своя концепция Пепа Величкова се приближава до някои съвременни концепции в живописта.

В ангобната техника керамичката използва с особен усет частичното ангобно покритие или поливка на отделни петна, като по този начин получава въздействието на червения череп, бялото петно и рисунката върху него, което дава богати пластически възможности. Този технически прием, изискващ голямо майсторство, става едно от главните изразни средства на художничката и тя не го изоставя пред цялото си по-нататъшно творчество. Тук тя проявява особено разнообразие на пластически похвати, като се започне с елементарното сграфито (драскане), дошло до нас чрез народната керамика още от средновековното творчество на преславските майстори, и се достигне до тоналното и цветно богатство на подглазурното рисуване върху ангоба, добиващо особена дълбочина и прелест под прозрачното глазурно покритие.

В стилово отношение писаната украса на нейните съдове независимо от голямото разнообразие се развива в две главни насоки. Едната изхожда от характера на простата украса на народната керамика. В нея преобладава линейният елемент — спирали, лъкатушни линии, точки, черти, писани свободно с четка петна. В тази украса има повече близост с ротативното движение на оформянето на съда, а оттам и по-тясна органична връзка с него. Този начин е присъщ преди всичко на ангобната и подглазурната техника. Във втората насока има повече богатство, свобода и разнообразие както на мотиви, така и на тяхното изпълнение. Тук декоративните елементи независимо от това дали са изпълнени в майоликова, или в подглазурна техника, са цветя и птици, съчетани с арабески, линии, черти, звездички и др. допълващи елементи. Тяхната композиция, макар и подчинена на известен ред и ритъм, е извънредно свободна и непринудена, колоритът е свеж и светъл, в рисунката се чувства лекото и плавно движение на четката. В тези творби най-добре се отразява жизнерадостният темперамент, богатата фантазия и типично женствена поетика на художничката.